

โครงการการประเมินผลสัมฤทธิ์
ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีที่ออกโดยอาศัยอำนาจ
ตามมาตรา ๑๑ (๘) แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔

โดย

นายวณิช ว่องไว
รหัสประจำตัว ๒๐๐๓
สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โครงการนี้เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรม
ตามหลักสูตรการพัฒนานักกฎหมายภาครัฐระดับปฏิบัติการ รุ่นที่ ๒๐
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

โครงการประเมินผลสัมฤทธิ์ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีที่ออกโดยอาศัยอำนาจ
ตามมาตรา ๑๑ (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔

โดย นายวณิช ว่องไว

๑. ลักษณะงานในความรับผิดชอบ

๑.๑ กลับกรอกร่างกฎหมายที่เสนอต่อคณะรัฐมนตรี โดยตรวจสอบว่าร่างกฎหมายที่เสนอต่อคณะรัฐมนตรีได้ดำเนินการยกร่างถูกต้องตามกระบวนการที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ เช่น ตรวจสอบการดำเนินการตามมาตรา ๗๗^๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ ในกรณีของร่างพระราชบัญญัติ และตรวจสอบการดำเนินการตามบทอาศัยอำนาจในกรณีกฎหมายลำดับรอง เป็นต้น และดำเนินการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเสนอความเห็นเกี่ยวกับร่างกฎหมายที่เสนอต่อคณะรัฐมนตรีนั้น รวมทั้งประสานงานกับรัฐสภาในการนำร่างกฎหมายเสนอต่อรัฐสภา ตลอดจนจัดพิมพ์และตรวจสอบร่างกฎหมายเพื่อนำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย

๑.๒ ประสานงานกับรัฐสภาในการนำรายงานและข้อสังเกตของกรมการเสนอต่อคณะรัฐมนตรี รวมทั้งแจ้งผลการพิจารณาดำเนินการไปยังรัฐสภาและประสานกับส่วนราชการและหน่วยงานอื่นของรัฐในการไปร่วมประชุมชี้แจง และแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการ

๑.๓ ประสานการจัดทำคำชี้แจงและคำให้การต่อศาล และองค์กรอิสระต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และประสานติดตามการดำเนินกระบวนการพิจารณาในศาลหรือองค์กรอิสระต่าง ๆ ในนามคณะรัฐมนตรี

๑.๔ ร่วมเป็นฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการตรวจสอบร่างกฎหมายและร่างอนุบัญญัติที่เสนอต่อคณะรัฐมนตรี

๑.๕ ร่วมเป็นคณะทำงานในการยกร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒. โครงการประเมินผลสัมฤทธิ์ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีที่ออกโดยอาศัยอำนาจ
ตามมาตรา ๑๑ (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔

โดยที่มาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติให้รัฐพึงจัดให้มีกฎหมายเพียงเท่าที่จำเป็น ยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมายที่หมดความจำเป็นหรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ และจัดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายทุกกรอบระยะเวลาที่กำหนด รวมทั้งกำหนดให้รัฐพึงใช้ระบบคณะกรรมการในกฎหมายเฉพาะกรณีที่เป็น ดังนั้น เพื่อให้ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๑ (๘)^๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งเป็นการวางระเบียบปฏิบัติราชการที่ขณะนี้มีอยู่เป็นจำนวนมาก ให้มีเพียงเท่าที่จำเป็นและสามารถใช้ในการปฏิบัติราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงสมควรที่จะจัดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีที่มีอยู่ในปัจจุบันตามหลักเกณฑ์ในบทบัญญัติมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๒.๑ ความเป็นมาและสภาพปัญหา

โดยที่มาตรา ๑๑ (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้บัญญัติให้นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาลมีอำนาจหน้าที่ในการวางระเบียบปฏิบัติราชการ เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปโดยรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น ซึ่งการใช้อำนาจของนายกรัฐมนตรีในการวางระเบียบปฏิบัติราชการตามบทบัญญัติดังกล่าวตั้งแต่พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ มีผลใช้บังคับจนถึงในปัจจุบันมีระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีที่อาศัยอำนาจตามมาตราดังกล่าวเป็นจำนวนมาก ซึ่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีส่วนใหญ่มีสาระสำคัญเป็นการวางระเบียบปฏิบัติราชการที่เกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดิน การเงินการคลัง การพาณิชย์และอุตสาหกรรม การศึกษาและวัฒนธรรม การต่างประเทศ ทฤษฎากรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และการคมนาคม และสวัสดิการสังคม ตลอดจนการจัดตั้งคณะกรรมการเฉพาะเรื่องซึ่งอาจอยู่ในรูปของคณะกรรมการที่กำหนดนโยบาย หรือคณะกรรมการที่ต้องการการระดมความรู้และความคิดเห็นจากผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญหรือเป็นเรื่องเทคนิค^๓ ซึ่งด้วยจำนวนของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีจำนวนมากที่เป็นการกำหนดกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในด้านต่าง ๆ และกำหนดให้มีคณะกรรมการหลายคณะเพื่อทำหน้าที่บูรณาการการทำงานในเรื่องต่าง ๆ อาจส่งผลให้กลไกที่ถูกสร้างขึ้นตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีอาจมีความซ้ำซ้อนกับหน้าที่และอำนาจของกระทรวงต่าง ๆ ที่มีหน้าที่และอำนาจในเรื่องนั้น ๆ อยู่แล้ว และอาจเป็นการสร้างขั้นตอนในการทำงานของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐมากขึ้นที่เพิ่มขึ้นโดยไม่จำเป็น นอกจากนี้ เนื่องจากพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ มิได้กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายสำหรับกฎหมายในระดับระเบียบ จนอาจทำให้หน่วยงานของรัฐไม่ได้ให้ความสำคัญกับการแก้ไขปรับปรุงระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีให้มีประสิทธิภาพและทันสมัยเท่าที่ควร

๒.๒ วิเคราะห์แนวทางในการแก้ไขปัญหา

จากความเป็นมาและสภาพปัญหาตามข้อ ๒.๑ เพื่อให้ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมีเพียงเท่าที่จำเป็น เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน และสามารถเป็นกลไกในการวางระเบียบบริหารราชการแผ่นดินให้มีประสิทธิภาพได้อย่างแท้จริง ตามหลักการในมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย รวมทั้งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐที่มีเป้าหมายในการให้ภาครัฐมีขนาดเล็กลงและมีความทันสมัย จึงสมควรให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการปรับปรุงระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีในความรับผิดชอบของตนในประเด็นดังต่อไปนี้

๒.๒.๑ พิจารณาปรับปรุงระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีให้สอดคล้องกับการพัฒนาการทำงานของรัฐไปสู่รัฐบาลดิจิทัล เนื่องจากปัจจุบันหน่วยงานของรัฐได้มีการนำระบบดิจิทัลเข้ามาใช้ในกระบวนการทำงานมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลในการพัฒนาการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐให้ไปสู่รัฐบาลดิจิทัล ทั้งในแง่ของการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนและสร้างเสริมประสิทธิภาพในการทำงานระหว่างหน่วยงานของรัฐ ซึ่งที่ผ่านมาได้มีการออกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยงานสารบรรณ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๔ ซึ่งได้กำหนดให้การติดต่อราชการให้ดำเนินการด้วยระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์เป็นหลัก^๔ ดังนั้น จึงสมควรมีการพิจารณาปรับปรุงระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับการติดต่อ

ระหว่างส่วนราชการให้สอดคล้องกับระเบียบดังกล่าว อันจะส่งผลให้การติดต่อระหว่างส่วนราชการ มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น ข้อ ๘ วรคสองและวรคสาม^๕ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการประกาศเรื่องในราชกิจจานุเบกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ บัญญัติให้การส่งเรื่องมาประกาศในราชกิจจานุเบกษา ประเภท ก ฉบับพิเศษ หากกรณีที่มีเอกสารแนบรวมอยู่ด้วย ให้หน่วยงานเจ้าของเรื่องจัดพิมพ์เอกสารแนบท้ายและจัดส่งไปเพื่อดำเนินการ และกรณีที่เอกสารแนบเป็นแผนที่ ให้หน่วยงานเจ้าของเรื่องจัดทำแผนที่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งบทบัญญัติดังกล่าวส่งผลให้การส่งเรื่องมาประกาศในราชกิจจานุเบกษาบางเรื่องไม่สามารถดำเนินการผ่านระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ได้ทั้งหมด จึงสมควรปรับปรุงบทบัญญัติของระเบียบดังกล่าว โดยปรับปรุงให้การส่งเรื่องที่มีเอกสารแนบท้ายหรือแผนที่สามารถดำเนินการด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมดได้ อันจะทำให้การส่งเรื่องมาประกาศในราชกิจจานุเบกษาของหน่วยงานสามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็วมากยิ่งขึ้น รวมทั้งเป็นการลดขั้นตอนการจัดพิมพ์เอกสารดังกล่าวซึ่งจะช่วยลดค่าใช้จ่ายของภาครัฐในการผลิตเอกสารดังกล่าวอีกด้วย เป็นต้น

๒.๒.๒ พิจารณายกเลิกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีที่อาจไม่มีความจำเป็นอีกต่อไป
โดยที่มาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติถึงหลักการในการมีกฎหมายเพียงเท่าที่จำเป็น และยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมายที่หมดความจำเป็นหรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ไว้ โดยในปัจจุบันได้มีระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีที่ได้กำหนดกลไกในการบริหารราชการแผ่นดินและคณะกรรมการต่าง ๆ ไว้เป็นจำนวนมาก ซึ่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีดังกล่าวได้ถูกตราขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดินที่เกิดขึ้นในขณะนั้น และอาจมีระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีบางฉบับที่ไม่มีความจำเป็นอีกต่อไปเนื่องจากสภาพการณ์ของปัญหาได้เปลี่ยนแปลงไป หรือมีการบัญญัติกฎหมายในเรื่องดังกล่าวเป็นการเฉพาะแล้ว ดังนั้นจึงสมควรมีการพิจารณาดำเนินการตรวจสอบระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่ายังมีความจำเป็นหรือซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่นหรือไม่ เช่น เนื่องจากได้มีการตราพระราชบัญญัติการพัฒนาเด็กปฐมวัย พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของรัฐในการพัฒนาเด็กปฐมวัย รวมทั้งกำหนดให้มีคณะกรรมการนโยบายการพัฒนาเด็กปฐมวัยเพื่อกำหนดนโยบายระดับชาติด้านการพัฒนาเด็กปฐมวัย^๖ จึงสมควรที่จะมีพิจารณาทบทวนความจำเป็นของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาเด็กปฐมวัย พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งบัญญัติในเรื่องเดียวกันไว้ เป็นต้น

๒.๒.๓ พิจารณาความเหมาะสมของคณะกรรมการที่จัดตั้งขึ้นตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าเหมาะสมหรือไม่ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีหลายฉบับได้กำหนดให้มีคณะกรรมการต่าง ๆ ขึ้น เพื่อดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ โดยแม้ว่าคณะกรรมการอาจมีข้อดีหลายประการ เช่น สามารถระดมความรู้จากบุคคลหลาย ๆ กลุ่มได้ ไม่เป็นการผูกขาดอำนาจตัดสินใจไว้กับบุคคลเดียว มีประโยชน์ในการประสานงานและนโยบายจากหลายหน่วยงาน เป็นต้น แต่การดำเนินงานในรูปแบบคณะกรรมการก็มีข้อเสียเพราะว่าการทำงานของคณะกรรมการนั้น มีค่าใช้จ่ายสูงทั้งด้านการเงินและระยะเวลา และอาจส่งผลให้การตัดสินใจบางเรื่องเป็นไปอย่างล่าช้าได้ โดยเฉพาะคณะกรรมการที่มีนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ ดังนั้นจึงควรมีการพิจารณาว่าคณะกรรมการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีใดบ้างที่ยังสมควรต้องดำเนินการในรูปแบบคณะกรรมการ หรือสมควรแก้ไของค์ประกอบของคณะกรรมการเพื่อให้การทำงานของคณะกรรมการมีความรวดเร็วยิ่งขึ้น เช่น ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๑ ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า

“คณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์” ซึ่งประกอบด้วยนายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นรองประธานกรรมการ และกรรมการโดยตำแหน่งอื่นจำนวน ๑๙ คน รวมทั้งให้มีกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกิน ๑๑ คน^๗ ซึ่งในปัจจุบันสถานการณ์ปัญหาเอดส์ได้มีสถานการณ์ที่ดีขึ้น ทั้งในด้านความรู้ของประชาชนและเทคโนโลยีด้านการแพทย์ที่ดีขึ้น จึงสมควรที่จะมีการพิจารณา ว่าการทำงานของคณะกรรมการดังกล่าวมีความจำเป็นมากน้อยเพียงใดในปัจจุบัน และหากยังมีความจำเป็นอยู่ ก็สมควรพิจารณาแก้ไของค์ประกอบให้มีจำนวนที่น้อยลงและสอดคล้องกับ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ โดยอาจเปลี่ยนให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธานกรรมการ และปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นรองประธานกรรมการ เป็นต้น

๒.๓ ข้อเสนอแนะ

เนื่องจากระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๑ (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ในปัจจุบันมีเป็นจำนวนมาก จึงสมควรที่จะมีการตรวจสอบความจำเป็นและประเมินผลสัมฤทธิ์ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ที่มีอยู่ในประเด็นต่าง ๆ เช่น พิจารณาปรับปรุงระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีให้สอดคล้องกับการพัฒนาการทำงานของรัฐไปสู่รัฐบาลดิจิทัล พิจารณายกเลิกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ที่อาจไม่มีความจำเป็นอีกต่อไป พิจารณาความเหมาะสมของคณะกรรมการที่จัดตั้งขึ้นตามระเบียบ สำนักนายกรัฐมนตรีว่าเหมาะสมหรือไม่ เป็นต้น นอกจากนี้ หน่วยงานของรัฐต่าง ๆ อาจต้องมีการปรับปรุงกระบวนการทำงานระหว่างหน่วยงานให้มีประสิทธิภาพและบูรณาการการทำงานกัน มากยิ่งขึ้น เพื่อลดการจัดตั้งคณะกรรมการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีที่จะต้องมิขึ้น เพื่อบูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงานของรัฐ อันจะสอดคล้องกับหลักการที่กำหนดให้ มีคณะกรรมการเท่าที่จำเป็นตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๓. ประโยชน์ที่ได้รับจากโครงการนี้

การจัดทำโครงการนี้ทำให้ได้เห็นว่าหลักการตรวจสอบความจำเป็นและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มิได้จำเป็นต้อง ดำเนินการกับเฉพาะกฎหมายระดับพระราชบัญญัติเท่านั้น แต่สมควรที่จะดำเนินการกับกฎหมาย ทุกระดับ โดยนอกจากการประเมินถึงผลกระทบและภาระที่อาจเกิดขึ้นกับประชาชนแล้ว ยังจะต้องมีการประเมินถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของกฎหมายด้วย โดยโครงการนี้สามารถ นำไปเป็นแนวทางเบื้องต้นในการพิจารณายกเลิกหรือปรับปรุงระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ที่มีจำนวนมากในปัจจุบัน รวมทั้งอาจนำไปเป็นหลักการเบื้องต้นในการพิจารณาก่อนจัดทำ ร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีในเรื่องใดเรื่องหนึ่งด้วย

^๗ มาตรา ๗๗ รัฐพึงจัดให้มีกฎหมายเพียงเท่าที่จำเป็น และยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมาย ที่หมดความจำเป็นหรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ หรือที่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพ โดยไม่ชักช้าเพื่อไม่ให้เป็นการแก่ประชาชน และดำเนินการให้ประชาชนเข้าถึงตัวบทกฎหมายต่าง ๆ ได้โดยสะดวก และสามารถเข้าใจกฎหมายได้ง่ายเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างถูกต้อง

ก่อนการตรากฎหมายทุกครั้ง รัฐพึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบ รวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็น และการวิเคราะห์นั้นต่อประชาชน และนำมาประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายทุกขั้นตอน

เมื่อกฎหมายมีผลใช้บังคับแล้ว รัฐพึงจัดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายทุกกรอบระยะเวลาที่กำหนด โดยรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องประกอบด้วย เพื่อพัฒนากฎหมายทุกฉบับให้สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป

รัฐพึงใช้ระบบอนุญาตและระบบคณะกรรมการในกฎหมายเฉพาะกรณีที่เป็น พึงกำหนดหลักเกณฑ์การใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐและระยะเวลาในการดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่บัญญัติไว้ในกฎหมายให้ชัดเจน และพึงกำหนดโทษอาญาเฉพาะความผิดร้ายแรง

^๒ มาตรา ๑๑ นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาลมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

ฯลฯ

(๘) วางระเบียบปฏิบัติราชการ เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปโดยรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น

^๓ สันติ สุคันธวงศ์. อำนาจนายกรัฐมนตรีในการออกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีโดยอาศัยอำนาจ ตามมาตรา ๑๑ (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔. [ออนไลน์]. จากเว็บไซต์ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา: <https://www.krisdika.go.th/data/activity/act13435.pdf>. (สืบค้น ข้อมูล: ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕).

^๔ มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๙ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยงานสารบรรณ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๙ การติดต่อราชการให้ดำเนินการด้วยระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์เป็นหลัก เว้นแต่กรณีที่เป็นข้อมูลข่าวสารลับชั้นลับที่สุดตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ หรือเป็นสิ่งที่ เป็นความลับของทางราชการชั้นลับที่สุดตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรักษาความปลอดภัย แห่งชาติ หรือมีเหตุจำเป็นอื่นใดที่ไม่สามารถดำเนินการด้วยระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ได้...”

^๕ ข้อ ๘ ให้หน่วยงานเจ้าของเรื่องส่งเรื่องตามลำดับก่อนหลังของแต่ละเรื่อง และเอกสารแนบ ไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่สำนัก เลขาธิการคณะรัฐมนตรีกำหนด

เรื่องที่เข้าลักษณะต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษาตามข้อ ๖ (๑) หากเป็นกรณีเอกสารแนบรวมอยู่ด้วย ให้หน่วยงานเจ้าของเรื่องจัดพิมพ์เอกสารแนบด้วยเครื่องพิมพ์แทนบน กระดาษขนาดไม่ต่ำกว่า ๖๐ แกรม และจัดส่งไปเพื่อดำเนินการตามลักษณะ ขนาด จำนวนและวิธีการที่สำนักเลขาธิการ คณะรัฐมนตรีกำหนดด้วย

กรณีเอกสารแนบเป็นแผนที่ ให้หน่วยงานเจ้าของเรื่องจัดทำโดยระบุพิกัด เครื่องหมายที่เป็นสากล และรายละเอียดอื่น ๆ ไว้ในแผนที่ และให้มีรายชื่อตำแหน่งของหมุด หลักฐานตามแนวขอบเขตเป็นค่าพิกัด และระดับความจำเป็นของงาน โดยให้ใช้พิกัดระบบค่าภูมิศาสตร์ หรือระบบยูที เอ็ม และใช้มาตราส่วน ๑ : ๔,๐๐๐ ๑ : ๕๐,๐๐๐ ๑ : ๒๕๐,๐๐๐ อย่างใดอย่างหนึ่งด้วย เว้นแต่มีเหตุจำเป็นหรือเหตุสุดวิสัยไม่สามารถ ปฏิบัติได้ ให้หน่วยงานเจ้าของเรื่องทำความตกลงกับสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเป็นกรณี ๆ ไป

^๖ มาตรา ๙ ให้มีคณะกรรมการนโยบายการพัฒนาเด็กปฐมวัย ประกอบด้วย...

มาตรา ๑๔ คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำนโยบายระดับชาติด้านการพัฒนาเด็กปฐมวัยซึ่งสอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนการปฏิรูปประเทศ และให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาเด็กปฐมวัย เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ เพื่อให้หน่วยงานและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยได้นำไปปฏิบัติ

^๗ ข้อ ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการป้องกัน และแก้ไขปัญหาเอดส์” เรียกโดยย่อว่า “คช.ปอ.” ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ

(๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นรองประธานกรรมการคนหนึ่ง

(๓) ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง

(๔) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงานประมงอาชีพ อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ ปลัดกรุงเทพมหานคร และเลขาธิการสภาอากาศไทย

(๕) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินสิบเอ็ดคน ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้ง

